

Ny bekendtgørelse ændrer vilkår for entreprenører.

En ny bekendtgørelse overlader det til ledningsejerne at fastsætte en nøjagtighedsklasse med afvigelser på op til 2,00 meter for nedgravede ledninger/kabler/rør. Det understøtter desværre en igangværende udvikling, hvor entreprenører oftere og oftere må supplere anmodninger via LER-registeret med yderligere henvendelser til ledningsejerne med henblik på at modtage tilstrækkelige ledningsoplysninger til at udføre det pågældende jordarbejde. Den udvikling er efter min vurdering stik i mod formålet med LER-loven.

Ledningsejerregisteret understøtter elektronisk fremsendelse af graveaktørens forespørgsel, således at ledningsejeren kan få oplysninger om gravearbejdets placering, tidsrum, omfang og art. Ledningsejeren skal herefter fremsende nødvendige ledningsoplysninger til graveaktøren. Dette skal ske i et format, der giver graveaktøren tilstrækkelig information til at gravearbejdet kan planlægges og udføres, og det skal ske med et indhold og en kvalitet, så de er umiddelbart anvendelige ved gravearbejdet.

Med den nye bekendtgørelse bestemmes det, at ledningsejeren fremover skal klassificere sine ledninger i en nøjagtighedsklasse, jf. § 37. Disse klasser kan være med afvigelser på mere end 2,00 meter, og det er vel at mærke op til hver enkelt ledningsejer at vurdere, hvilken nøjagtighedsklasse, der skal være gældende for ledningsejeren egne ledninger.

Den nye bekendtgørelse støtter dermed desværre en udvikling, hvor entreprenører oftere og oftere er nødsaget til at udbede sig yderligere oplysninger om ledningernes placering. Oplysninger, som kunne have været sendt efter første henvendelse via LER-registeret. Det må forventes at medføre dyrere og længere projekterings- og udførelsesperioder, hvis en ledningsejer fremover oplyser en nøjagtighedsklasse på mere end 2,0 meter. Dét er et skridt i den forkerte retning.

Nøjagtighedsklasserne – der i øvrigt spiller sammen med DS462 - kan bestemt være fornuftige og relevante. Historisk set har ledningsejerne dog begrundet sin manglende lyst, til at udlevere alle kendte ledningsoplysninger, med ressourcehensyn. Jeg frygter derfor, at ledningsejerne – af ressourcehensyn – fremover vil angive nøjagtighedsklasser for hele grupper af ledningstyper, selvom dette ikke stemmer overens med den faktiske (u)nøjagtighed.

Det var formålet ved lovens ikrafttræden, at det skulle være hurtigere og lettere for graveaktørerne at modtage de nødvendige ledningsoplysninger. Dette gøres lettest, hvis graveaktøren kan nøjes med at spørge én gang. Der bør derfor – enten af Ministeren eller ved revisionen af DS462 – tydeligt fastlægges krav til, at nøjagtighedsklasser anvendes korrekt og konkret. Hvis ikke, frygter jeg, at udviklingen fortsætter i den forkerte retning, og at entreprenørerne oftere og oftere må henvende sig til ledningsejeren flere gange for at modtage tilstrækkelige oplysninger til at arbejdet kan udføres. Det er stik i mod hensigten med LER-loven og Ler-registeret.

Christian Werenberg
9. oktober 2019